

Uredbu o kriterijumima za određivanje najboljih dostupnih tehnika, za primenu standarda kvaliteta, kao i za određivanje graničnih vrednosti emisija u integrisanoj dozvoli

Uredba je objavljena u "Službenom glasniku RS", br. 84/2005 od 4.10.2005. godine.

Član 1.

Ovom uredbom utvrđuju se kriterijumi za određivanje najboljih dostupnih tehnika, za primenu standarda kvaliteta životne sredine, kao i za određivanje graničnih vrednosti emisija u integrisanoj dozvoli.

Član 2.

Kriterijumi za određivanje najboljih dostupnih tehnika za rad postrojenja i obavljanje aktivnosti za koje se izdaje integrisana dozvola (u daljem tekstu: dozvola) su tehničke karakteristike postrojenja, njegov geografski položaj, uslovi životne sredine na konkretnoj lokaciji, korist i troškovi primene tih tehnika, princip predostrožnosti, posebni zahtevi, kao i kriterijumi koji se odnose na:

- 1) primenu tehnologije koja proizvodi minimum otpada;
- 2) primenu manje opasnih materija;
- 3) mogućnost ponovnog korišćenja i recikliranja materija koje se stvaraju i koriste u procesu i u tretmanu otpada;
- 4) slične i uporedive procese, uređaje ili metode radnih operacija koji su već uspešno provereni u industrijskim razmerama;
- 5) tehnološki napredak i promene u naučnom znanju i razumevanju;
- 6) prirodu, uticaje i obim datih emisija;
- 7) datume početka stavljanja u pogon novih ili postojećih postrojenja;
- 8) vremenski period potreban za uvođenje najbolje dostupne tehnike;
- 9) planiranu potrošnju i karakteristike sirovina (uključujući vodu) koje se koriste u procesu i na njihovu energetska efikasnost;
- 10) sprečavanje ili smanjenje ukupnog uticaja emisija na životnu sredinu i mogućih rizika;
- 11) sprečavanje udesa i smanjenje njihovih posledica na životnu sredinu;
- 12) praćenje najnovijih informacija o najboljim dostupnim tehnikama.

Član 3.

Ako primena najboljih dostupnih tehnika ne obezbeđuje propisane standarde kvaliteta životne sredine, dozvolom se utvrđuju dodatne mere prema kriterijumima utvrđenim u programu primene standarda kvaliteta životne sredine ili programu smanjenja zagađivanja na određenom području ili na teritoriji Republike, i to:

- 1) rezultatima za smanjenje zagađivanja;
- 2) graničnim vrednostima emisija za određene materije na određenom području;
- 3) zabrani emisija određenih zagađujućih materija na određenom području;
- 4) primeni prioriternih mera za smanjenje emisija koje potiču iz pojedinih privrednih grana (energetika, poljoprivreda, šumarstvo, transport i dr.);
- 5) finansijskim izvorima za sprovođenje mera;
- 6) mogućnosti primene drugih mera za unapređenje kvaliteta životne sredine.

Član 4.

Granične vrednosti emisije, u smislu ove uredbe, jesu dozvolom utvrđene količine materija i/ili intenzitet njihovog ispuštanja u životnu sredinu, izražene u koncentracijama i/ili nivoima emisije čije povećanje u određenom vremenskom periodu ili u okviru normalnog funkcionisanja postrojenja nije dozvoljeno.

Radi obezbeđivanja ekvivalentnog nivoa zaštite životne sredine kao celine i sprečavanja viših nivoa zagađenja u životnoj sredini granične vrednosti emisije iz stava 1. ovog člana utvrđuju se prema sledećim kriterijumima, i to:

- 1) vrsti zagađujućih materija ili grupi materija koje se ispuštaju u životnu sredinu i koje se uzimaju u obzir ako su od značaja za određivanje graničnih vrednosti emisija;
- 2) prirodi zagađujućih materija i njihovom potencijalu da prenose zagađenje iz jednog medijuma životne sredine u drugi;
- 3) mestu ispuštanja materije ili grupe materija iz postrojenja, uz zanemarivanje bilo kakvog njihovog razređivanja, odnosno razblaživanja;
- 4) vrsti procesa u postrojenju ili pojedinom delu postrojenja;
- 5) uticaju uređaja za prečišćavanje vode kod posrednog ispuštanja zagađujućih materija u vodu;
- 6) primeni najboljih dostupnih tehnika, uključujući tehničke karakteristike postrojenja, njegov geografski položaj i uslove životne sredine na konkretnoj lokaciji;
- 7) rezultatima koji se postižu primenom najboljih dostupnih tehnika.

Vrste zagađujućih materija iz stava 2. tačka 1) ovog člana određene su u Indikativnoj listi glavnih zagađujućih materija, koja je ođštampana uz ovu uredbu i čini njen sastavni deo.

Granične vrednosti emisija iz stava 1. ovog člana mogu biti strožije od graničnih vrednosti utvrđenih posebnim propisima i mogu se dopuniti ili zameniti ekvivalentnim parametrima ili tehničkim merama.

Član 5.

Nadležni organ uzima u obzir referentne vrednosti prilikom donošenja odluke o izdavanju dozvole i određivanju uslova za primenu najboljih dostupnih tehnika, kao i prilikom kontrole aktivnosti koja dovodi do zagađivanja.

Član 6.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".

05 broj 110-5901/2005

U Beogradu, 29. septembra 2005. godine

Vlada
Potpredsednik,
Miroљub Labus, s.r.

Indikativna lista glavnih zagađujućih materija

VAZDUH

- 1) sumpor-dioksid i druga sumpoma jedinjenja
- 2) oksidi azota i druga azotna jedinjenja
- 3) ugljen-monoksid
- 4) isparљiva organska jedinjenja
- 5) metali i njihova jedinjenja
- 6) prašina
- 7) azbest (lebedeće čestice, vlakna)
- 8) hlor i njegova jedinjenja

- 9) fluor i njegova jedinjenja
- 10) arsen i njegova jedinjenja
- 11) cijanidi
- 12) materije i preparati za koje je dokazano da imaju kancerogene ili mutagene osobine ili koje preko vazduha mogu uticati na reprodukciju
- 13) polihlorovani dibenzodioksini i polihlorovani dibenzofurani

VODA

- 1) organohalogeni jedinjenja i materije koje mogu stvarati takva jedinjenja u vodenom okruženju
- 2) organofosfora jedinjenja
- 3) organokalajna jedinjenja
- 4) materije i preparati za koje je dokazano da imaju kancerogene ili mutagene osobine ili koje preko vodenog okruženja mogu uticati na reprodukciju
- 5) postojani ugljovodonici i postojane i bioakumulativne organske toksične materije
- 6) cijanidi
- 7) metali i njihova jedinjenja
- 8) arsen i njegova jedinjenja
- 9) biocidi i proizvodi namenjeni zaštiti bilja
- 10) materijali u suspenziji
- 11) materije koje potpomažu eutrofikaciju (posebno nitrati i fosfati)
- 12) materije koje nepovoljno utiču na ravnotežu kiseonika (i koje se mogu meriti primenom parametara kao što su BPK - biohemijska potrošnja kiseonika, HPK - hemijska potrošnja kiseonika itd.)